

Full diocesà

5 d'abril del 2015

p5 – 525è aniversari del Sant Crist d'Igualada

p6 – Celebrada la Jornada de professors de religió

Resurrecció. Retaule del Sant Esperit de la Seu de Manresa.

Resurrecció!

Jesús continua avui viu entre els homes. Molts homes foren intensament estimats en el passat: Sòcrates, dels seus deixebles; Napoleó, dels seus soldats. Però avui aquests homes estan inexorablement oblidats –més enllà dels manuals d'estudi–, cap cor no palpita per les seves persones; ningú no donaria la seva vida i ni les seves riqueses per ells. Jesús, en canvi, continua estant present: segueix essent estimat o blasfemat. I encara avui són molts els qui perden la seva vida per ell: les persecucions recents ho demostren.

Jesús tenia tots els números per a ser oblidat pels alts cercles de la seva societat: savis, historiadors i homes de govern. Ha mort en una creu com un revolucionari més... Però la Pasqua ho capgira tot. La Vida triomfa, la mort de Crist no ha estat en va i la vistòria pasqual dona llum a totes les foscs del nostre món. L'Església, la seva presència i sagrament enmig nostre, a través dels segles fa present el Ressuscitat a través dels seus sagraments i ens incorpora a la vida divina. Pasqua ens recorda la nostra condició de fills de Déu, d'hereus del cel.

Com el sol s'aixeca sobre el mar, com les flors s'obren sense que ningú les vegi, així Crist ressucita victoriós. I la seva resurrecció és un anunci de mil resurreccions, també per a tots els crucificats del nostre món.

«Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo»

Diumenge de Pasqua / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.» (10,34a.37-43)

Salm responsorial

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.
(Salm 117)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres va morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.
(3,1-4)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no

sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.
(20,1-9)

«Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra»

Pasqua: invitació a anunciar l'Evangelí

Joan Mir i Tubau, prev.

L'any litúrgic és una unitat i té el seu centre en la Pasqua, la festa més important de l'any, que es perllonga durant la cinquantesima pasqual, que dura fins a la Pentecosta, que enguany s'escau el 24 de maig. Aquests cinquanta dies «han de ser celebrats amb alegria i exultança com si es tractés d'un sol i únic dia festiu».

Durant tot el temps pasqual la litúrgia ens vol encomanar l'alegria que sentiren els deixebles quan van rebre la gran notícia de la resurrecció de Jesús i, alhora, trobar-nos amb el sentit ple del que l'Església anomena el «Misteri Pasqual», que anunciem en el prefaci que es canta en la Vetlla Pasqual: «Crist, tot morint, destruïa la nostra mort, i ressuscitant ens ha tornat la vida.»

L'evangelí parla de la resurrecció de Crist la matinada de Pasqua. Pere i Joan, aleshores, entenen que, segons «les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts». En la lectura primera, Pere dona testimoni de Jesús de Nazaret ressuscitat: és l'anunci de la Pasqua als pagans. Pau recorda les exigències d'aquest fet: «estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.»

És important que ens preguntem com podríem fer arribar l'anunci de la Pasqua a aquelles persones que desconeixen la fe o que han deixat de viure-la. La Pasqua, sobretot en els nostres temps, és una invitació urgent a anunciar l'Evangelí amb un entusiasme renovat, i utilitzant llenguatges nous i noves metodologies.

La imatge

Aparició al camí d'Emaús. Retaula de la passió, mort, resurrecció i ascensió de Crist. Bernat Saulet (1341-42). Museu Episcopal de Vic.

Senyor, com als deixebles d'Emaús a nosaltres també ens costa d'entendre. Obriu-nos el sentit de les Escripures perquè els nostres cors s'abrusin; quedeu-vos amb nosaltres i feu-nos gustar la vostra presència en la fracció del pa i en la comunitat que ens dona testimoni que hi sou vivent. Amén.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

6 dilluns

— Sant Guillem, abat (*1202)
Fets 2,14.22-33 / Salm 15 /
Mateu 28,8-15

7 dimarts

— Sant Joan Baptista de la Salle,
prevere (1651-1719)
Fets 2,36-41 / Salm 32 /
Joan 20,11-18

8 dimecres

— Sant Amanci, bisbe (*446)
Fets 3,1-10 / Salm 104 /
Lluc 24,13-35

9 dijous

— Santa Casilda, verge
Fets 3,11-26 / Salm 8 /
Lluc 24,35-48

10 divendres

— Sant Ezequiel, profeta (s.VII aC.)
— Sant Apol·loni, màrtir (*186)
Fets 4,1-12 / Salm 117 /
Joan 21,1-14

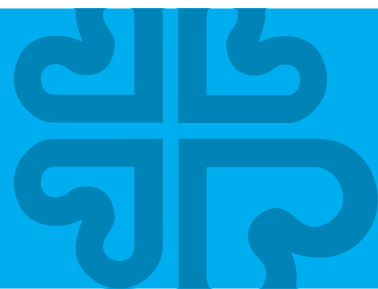
11 dissabte

— Sant Estanislau, bisbe i màrtir
(1030-1079)
Fets 4,13-21 / Salm 117 /
Marc 16,9-15

12 diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia / Cicle B

— Sant Zenó, màrtir (*c.371)
Fets 4,32-35 / Salm 117 /
Joan 5,1-6 / Joan 20,19-31

Compte solidari 100x1

Càritas diocesana de Vic

Curs d'atenció socio sanitària a Càritas Anoià - Segarra

Un dels àmbits de treball de Càritas és promoure la inserció laboral a través de projectes formatius amb l'objectiu de millorar l'ocupabilitat de les persones que s'adrecen al nostre servei.

En aquesta línia el dia 2 de febrer es va donar inici la 3a edició del curs d'atenció socio sanitària a persones en el domicili a Càritas Anoià-Segarra.

Les quinze persones participants en el curs realitzaran un total de 240 h de formació teòrica, en què, entre altres coses, adquiriran aprenentatges en economia domèstica, nutrició, tècniques de cures i higiene corporal, administració de medicaments, tècniques de mobilització de persones; a més, durant el curs podran treure's el certificat de manipulació d'aliments. Paral·lelament faran classes de llengua catalana i uns mòduls d'orientació per a la recerca de feina i treball a la llar.

El curs es desenvolupa de dilluns a divendres, tres hores diàries, i la gran majoria d'hores de docència són impartides per professionals del sector sota la fórmula de la responsabilitat social corporativa.

Gràcies a la col·laboració de la Fundació Socio sanitària Sant Josep i al servei d'atenció al domicili del Consorci Sanitari d'Igualada, les persones participants en el curs podran realitzar 60 h de pràctiques en aquests serveis.

Nova cafeteria/restaurant al Seminari

Un cop finalitzades les obres de transformació del menjador del Seminari de Vic a cafeteria/restaurant, des de principis del proppassat mes de febrer, estan obertes les noves instal·lacions. L'espai, totalment reformat, està obert al públic de 7.30 a 23.30 h, ininterrompudament, i compta amb nous serveis i una millora de l'oferta gastronòmica amb què es comptava abans. Darrerament s'han fet unes jornades de portes obertes.

525è aniversari del prodigi del Sant Crist d'Igualada

Redacció

Som a finals del segle XVI. Igualada, una petita vila catalana, es va veure afectada per una terrible pesta. Un crucifix, representant el moment en què Jesús havia expirat, probablement del segle XIV, estava exposat als fidels a la capella del Roser el 20 d'abril de 1590, Divendres Sant. Eren entre les deu i les onze del matí i fou llavors quan d'una manera visible el Sant Crist aparegué cobert de gotes de sang i suor. Les dues primeres persones que ho van contemplar van ser la noia Coloma i la vídua Massarda.

La noia Coloma declarà en el procés canònic d'investigació: «Totes aquestes gotes em van semblar sang veritable, ja que vermellejaven molt i eren molt clares.» Van ser molts més els testimonis que contemplaren el prodigi, incloent-hi les autoritats eclesiàstiques i civils, com també un pintor i un metge. Es va traslladar la imatge a l'església de Santa Maria amb el cant del salm «Miserere». Totes les proves que es van realitzar els dies següents, dins un procés canònic, no deixaven lloc a dubte: la història del Sant Crist no és una llegenda, és un fet històric.

Des de llavors, el Sant Crist d'Igualada és la imatge del gran prodigi: «vers aquest Crist giraria els ulls Igualada en pestes i secades; seria "l'Espòs de Sang" del doctor Torras i Bages; fortalesa de religiosos; cantat per poetes; inspirador de Verdagner; beneït pel poble. Ajudaria a millor néixer i a ben morir milers d'igualadins», diu un cronista local.

Igualada ha sentit la protecció del Sant Crist en moltes ocasions: davant la invasió del duc de Vèndome (1697), en la victòria dels catalans sobre les tropes napoleòniques al Bruc (1808). En la primera al·locució al poble amb motiu de «la victòria obtinguda el dia 6 de juny», la junta igualadina pregonà la seva a fe i

la protecció del Sant Crist mitjançant la seva bandera. La imatge original va desaparèixer durant la revolució de 1936 i la majoria de testimonis sorgits a partir de 1975 recolzen aquesta hipòtesi: la imatge del Sant Crist va ser destruïda a l'edifici del convent de les Germanes de la Divina Pastora, ocupat pel POUM. L'11 d'abril de 1944 l'abat coadjutor de Montserrat, Aureli Maria Escarré, va beneir la nova imatge.

La imatge del Sant Crist d'Igualada es troba sempre exposada a la basílica de Santa Maria d'Igualada, a la capella del Santíssim. Els actes de la festa del Sant Crist culminen el Dimarts de Pasqua, diada del Sant Crist, amb solemne ofici a la basílica (11 h) i processó (18,30 h).

Enguany els igualadins també celebren els 500 anys de la primera ofrena del ciri votiu de Montserrat. En 1515, per evitar una epidèmia de pesta procedent de Barcelona, els consellers de la ciutat van decidir demanar protecció a la Mare de Déu portant-li un ciri. Ho celebraran dissabte vinent, dia 11.

També fa 500 anys de l'ofrena del ciri votiu a Montserrat

Per una educació on no manqui la dimensió religiosa de la persona

500 persones a la Jornada de Mestres i Professors de Religió a Reus

El dissabte dia 21 de març la ciutat de Reus va acollir la IX Jornada de Mestres i Professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya, que organitza conjuntament el Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC).

La jornada es va iniciar a l'escola La Salle Reus amb una pregària centrada en la figura de santa Teresa de Jesús, en el cinquè centenari del seu naixement. Seguidament, Mn. Norbert Miracle, delegat d'Ensenyament de l'arquebisbat de Tarragona, va donar la benvinguda als més de cinc-cents participants procedents de les deu diòcesis amb seu a Catalunya i agraià a la consellera el seu ferm compromís per una educació on no manqui l'educació religiosa i als germans de La Salle el seu acolliment.

Entre les autoritats assistents hi havia la consellera d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, Irene Rigau; l'alcalde de Reus, Carles Pellicer; l'arquebisbe i president del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de Catalunya (SIERC), Mons. Jaume Pujol; el secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), P. Enric Puig; la regidora d'Ensenyament de l'Ajuntament de Reus, Maria Dolors Sardà; el director general d'Afers Religiosos, Enric Vendrell; i els delegats d'Ensenyament dels bisbats amb seu a Catalunya, entre altres.

La ponència central de la jornada, a càrrec del president

de Justícia i Pau de Barcelona, Dr. Eduard Ibáñez, va girar entorn del tema «Educar persones en el compromís amb la societat. Una visió des de l'Evangeli i la Doctrina Social de l'Església». «La principal tasca que han de dur a terme no sols els professors de religió sinó tota la societat en general és ensenyar els joves a comprometre's amb la defensa de la pau», afirmà Ibáñez. «Educar no és transmetre informacions; és essencialment donar un testimoniatge coherent.»

La consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, va afirmar que la tasca dels docents de religió —«matèria sensible darrerament»— és més necessària que mai, perquè «no es pot confiar tot a la llei si no s'educa abans en el caràcter moral». Rigau va dir que «davant el buit i l'absència de la transcendència avui dia no es pot donar sentit a la vida», i cal «tornar a posar en la ment i en el cor dels infants les paraules "si us plau", "gràcies" i "em sap greu"».

Polèmica sobre la classe de religió

Fa uns dies, arran de la publicació del nou currículum, es va muntar artificialment una gran polèmica. Aquesta dissimulà el veritable problema —el que realment molesta és la religió en si—, va obviar que la classe de religió no és obligatòria i que és cada cop més necessària per a comprendre les nostres arrels culturals

L'article

Victòria certa

Anna Lleyda

Hi ha moments o circumstàncies en aquesta vida en què sembla que el mal impera, el bé ha estat engolit i tot són negres nuvolades. Llavors la nostra esperança té tendència a minvar, l'alegria s'esllangueix i tenim la temptació de pensar que el desert no donarà pas a prats deliciosos de cap mena. En aquesta terra la mort estreny el camí i prova d'enfosquir la llum; però, també en aquesta terra, la mort ha estat vençuda, una vegada per sempre.

No deixem de beneir nostre Senyor Jesucrist que tant bé ens ha donat, ens dona i ens vol donar. És un gran misteri que Déu hagi volgut salvar-nos en la història, sense esperar que aquest món acabés els seus dies. És tan gran la seva misericòrdia que no ens ha abandonat a la nostra sort, sinó que ens ha redimit, ell mateix, enmig d'aquest món, amb les seves pròpies mans; en el seu propi cos ha rescatat de la mort la nostra vida i ens corona d'amor entranyable.

Sabem, per la nostra fe, que és cert allò que ens va ser anunciat, vist pels ulls d'aquells que van contemplar-lo i van tocar-lo amb les seves mans: Jesús ha ressuscitat, és viu enmig nostre.

Qui voldria continuar en la foscor tenint a l'abast la llum?

És el seu Esperit qui ve a habitar en nosaltres, a recrear-nos, a transformar el nostre ésser i el món sencer. No tanquem la porta a la gràcia que ens santifica, ens purifica, ens enforteix, ens fa lliures, ciutadans del Regne en comunió amb Déu i amb els altres. Ell no ha vençut la mort per veure'ns morir, Ell ha mort i ressuscitat perquè nosaltres ens vegem deslliurats del pecat. Qui voldria restar en la mort podent tenir vida eterna? Qui voldria continuar en la foscor tenint a l'abast la llum? Com dubtar de la força i el poder de Déu? Quan tot semblava perdut, ell va ressuscitar per fer resplendir davant de tothom el pas de mort a vida. Per què no deixar-nos omplir per aquest esclat que Déu crea i recrea en nosaltres? Per què no deixar-nos arrossegat per la gràcia divina que ens porta de la terra al cel i pot fer entreveure el cel a la terra?

Tot ho tenim a favor nostre si ens mantenim a prop d'Aquell que és font inesgotable, per a nosaltres, d'amor, de bé, de fam de justícia, de misericòrdia, de pau. Obrim camins al Senyor, ja que res no està perdut, perquè per a ell tot és possible.

La nostra esperança és viva i certa. Cantem la victòria de nostre Senyor per sempre! No busqueu entre els morts Aquell que ha ressuscitat i és viu entre nosaltres!

La Dita

«Qui es menja la carn que rossegui els ossos»

Sebastià Codina, prev.

Davant dels bons bocins tothom esmola le dents i es deleix. Proveir el cistell de tomàquets, pebrots, mongetes filaires, albergínies i maduixots dona bo a tothom; però doblegar l'esquena i ajupir-se fins arran de terra cavant amb l'aixadell o els arpiots no a tothom agrada gaire.

Cal ser-hi: a les verdes i a les madures. Hi ha conreus que fan un goig que encanta, no hi ha gram, calcides ni males herbes de cap mena, només unes fesoleres que deixen bocabadats i uns tomàquets de Montserrat o de poma que fan venir salivera. Tot això suposa un temps llarg i penós que només l'hortolà coneix.

Glossa

Testimonis de la resurrecció de Jesús

Romà Casanova, bisbe de Vic

En la resurrecció de Jesús el fet mateix és inseparable dels testimonis. No ho és pas, però, en el sentit que la resurrecció de Jesús fos un mer idealisme que hagués aconseguit descobrir la llum en la foscor, la vida en la mort, la glòria de Déu en l'abaixament de l'home. No han estat els sentiments dels deixebles i de les dones el que ha fet possible la resurrecció de Jesús, sinó que ha estat el fet de Jesús ressuscitat el que ha canviat del tot el cor dels deixebles, convertint-los en testimonis de Jesús ressuscitat. El testimoni dels apòstols forma part indestriable del fet de la resurrecció de Jesús. Jesús ressuscitat és l'esdeveniment que pertany a tots els homes. No sols als pocs testimonis que el van veure ressuscitat, sinó a tots els homes pertany l'esdeveniment de la resurrecció de Jesús.

Les aparicions del ressuscitat a les dones i als apòstols formen part, no sols dels relats de la resurrecció, sinó també del mateix fet de la resurrecció de Jesús. El sepulcre buit i les aparicions de Jesús constitueixen els dos fets no explicables i complementaris que fan palesa la realitat històrica de la resurrecció de Jesús. Homes i dones concrets, d'un lloc i d'un temps, van ser testimonis del sepulcre buit i de Jesús ressuscitat que va parlar i menjar amb ells, els va explicar les Escripures i els va

partir el pa, els va mostrar els forats del seu costat i de les seves mans. I ells es van convertir, amb el seu testimoni, en part de l'esdeveniment de la resurrecció de Jesús. El que fou en l'inici d'aquest esdeveniment continua essent la manera de fer-se visible enmig del món. També avui i aquí, en aquest moment concret de la història de la humanitat, els testimonis de Jesús ressuscitat continuen essent necessaris i indispensables perquè el món pugui creure-hi. No hi ha pas cap altra forma! Solament amb el testimoni d'una vida renovada que neix del trobament amb Crist i de la paraula clara i explícita donat pels qui creuen en Crist, podran les persones que no hi creuen trobar-se amb la veritat de Jesús viu.

La Pasqua nova ens demana a tots nosaltres deixar-nos endinsar en l'esdeveniment de la resurrecció del Senyor com una realitat present. En els nostres cors i en els nostres llavis ha de ressonar de moltes maneres l'anunci primordial de l'Església: «Jesucrist t'estima, va donar la vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (papa Francesc, EG, 164). Serà Pasqua en el nostre cor si, en els nostres llavis i en la nostra vida, hi ha el testimoni clar i valent de Crist ressuscitat d'entre els morts.

